

[Søren Andersen.]

hvor det kun drejer sig om naturalier, er vel til dels forsvundet, men i de senere år er denne ydelse på grund af vanskeligheder ved generationsskifte ved ejendommene kommet frem under andre og nye former. Undertiden er en del af købesummen erstattet med en årlig ydelse i rede penge; til andre tider indgår der bolig og måske også bestemte naturalier i kontrakten, og endelig kan det i en række tilfælde dreje sig om en kombination af alle 3 former for ydelse. Hvor det drejer sig om penge, er udregningen ligetil, men også de andre former for ydelse er myndighederne fortrolige med at vurdere og kapitalisere. Selv hos regnskabspligtige erhvervsdrivende finder der en skønmæssig vurdering sted af bolig og forbrug af egne produkter. Det er ligetil, at der må foreligge et fast kontraktligt forhold. Det kan kun komme samfundet til gode, at sådanne aftægtskontrakter oprettes, fordi der derved dels skabes nye muligheder for selvfinansiering, dels kan man mange steder finde fornuftig anvendelse f. eks. af landbrugets alt for store stuehuse. Disse stuehuse blev i sin tid bygget med andre formål for øje, de skulle f. eks. rumme folkeværelser og den store folkehusholdning. Lad os derfor ikke straks falde over de folkepensionister, der søger at udnytte denne ledige boligmasse i stedet for at skabe boligproblemer andre steder. Jeg tror absolut, at samfundet vil tjene på at ligestille aftægt med andre former for livrente.

Jeg skal derfor anbefale det høje ting at stemme for de ændringsforslag, som jeg nu har motiveret, og som er stillet af vort parti sammen med det konservative folkeparti.

Dernæst skal jeg anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag uden for betænkningen, som er stillet af det kommunistiske partis medlemmer.

Asger Jensen: Det konservative folkeparti kan tiltræde de fleste af de foreslåede ændringer vedrørende forslaget om folkepension, idet vi finder dem både rimelige og hensigtsmæssige. Jeg skal specielt nævne ændringen vedrørende privatpensionisternes forhold. Denne ændring tilfredsstiller vel ikke fuldt ud privatpensionisterne, men da

det er en så væsentlig forbedring, er der al mulig grund til at støtte den.

Det er desværre ikke lykkedes at nå til enighed på alle punkter, hvilket jeg meget må beklage, da der er tradition for, at man forhandler sig til rette om de ældre medborgeres levevilkår. Det er formueejerne, der er blevet udset til at betale for nogle af de goder, som andre samfundsgrupper vil opnå ved de foreslåede ændringer. Det er ligetil, at der ikke er nogle af formueejerne, der kommer til at lide nød på grund af de ændringer, som regeringen foreslår. Da folkepensionen blev gennemført for nogle år siden, sluttede et overvældende flertal her i tinget op om forslaget, og en af begrundelserne for denne tilslutning var, at man gav rimelige forhold for de mennesker, der ved opsparing ville bidrage til deres aldersforsørgelse. Det var i det hele taget en fremtrædende tanke i hele folkepensionsforslaget, at der skulle være bedre vilkår for dem, der ønskede at spare op, idet man erkendte, at en sådan opsparing var af samfundsgavnlig værdi.

Vi jyder har et ord, der siger, at givet ord skal holdes, og jeg er ked af at måtte sige til den højtærede socialminister, at givet ord ikke bliver holdt i dette tilfælde. En del af de medlemmer, der stemte for forliget om folkepensionens indførelse, kan i dag med rette bebrejde ministeren, at det, der i sin tid var afgørende for deres stemme, i dag, så kort tid efter, foreslås forandret, og de sparere, der i tillid til lovgivningen har indrettet deres økonomi, så de kunne få en efter deres opfattelse tryk alderdom, har i dag grund til at føle sig dårligt behandlet. Det gælder i særlig grad de mennesker, der har tegnet en kapitalforsikring, og det er der jo mange medborgere der har gjort; det drejer sig også her om private funktionærer. Forsikringsforpligtelsen løber videre, men den glæde, de på deres gamle dage skulle have af forsikringen, forringes, hvis regeringsforslaget bliver til lov.

Regeringspartierne afviste i udvalget enhver forhandling om dette spørgsmål; hvis man virkelig ønsker en ændring her, er det måske også en sag, der mere egner sig til et magtbud fra flertallet end til en forhandling. Jeg er særlig forundret over, at de radikale og retsforbundet har kunnet være med til at ønske denne ændring gennemført;